

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 30 stycznia 2004 r.

**w sprawie trybu postępowania i właściwości organu w sprawach
zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz uprawnionych członków ich rodzin**

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb postępowania i właściwość organu w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy

Służby Więziennej oraz uprawnionych członków ich rodzin, w tym:

- a) elementy wniosku o ustalenie prawa do zaopatrzenia,
 - b) dowody niezbędne do ustalenia prawa do świadczenia,
 - c) sposób i terminy wypłaty świadczeń;
- 2) podmioty uprawnione do wypłaty zasiłku pogrzebowego i tryb jego refundacji;
- 3) wzór i tryb wydawania legitymacji emeryta/rencisty policyjnego oraz właściwość organu uprawnionego do wydawania, wymiany i dokonywania wpisów, w tym wpisu o niezdolności do samodzielnej egzystencji, oraz przypadki wymiany legitymacji.

§ 2. Organem właściwym do ustalania prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wysokości świadczeń pieniężnych z tytułu tego zaopatrzenia oraz ich wypłaty jest Dyrektor Biura Emerytalnego Służby Więziennej.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
- 2) funkcjonariuszu — należy przez to rozumieć funkcjonariusza Służby Więziennej;
- 3) organie emerytalnym — należy przez to rozumieć Dyrektora Biura Emerytalnego Służby Więziennej;
- 4) kierownika jednostki — należy przez to rozumieć kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej właściwego w sprawach osobowych funkcjonariusza ubiegającego się o świadczenia pieniężne z tytułu zaopatrzenia emerytalnego;
- 5) legitymacji — należy przez to rozumieć legitymację emeryta/rencisty policyjnego;
- 6) wniosku — należy przez to rozumieć wniosek o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

Rozdział 2

Wszczęcie postępowania

§ 4. Organ emerytalny wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wysokości świadczeń pieniężnych z tego tytułu na wniosek osoby zainteresowanej lub jej pełnomocnika.

§ 5. 1. W postępowaniu przed organem emerytalnym osoba zainteresowana może działać osobiście lub przez pełnomocnika, jeżeli charakter czynności nie wymaga jej osobistego działania.

2. Pełnomocnikiem osoby zainteresowanej może być osoba fizyczna, która posiada zdolność do czynności prawnych.

3. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie lub zgłoszone ustnie do protokołu sporządzonego w siedzibie organu emerytalnego.

§ 6. Organ emerytalny jest obowiązany informować osoby zainteresowane o warunkach i dowodach wymaganych do ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego oraz do udzielania pomocy przy ubieganiu się o ustalenie tego prawa.

§ 7. 1. Osoba zainteresowana lub jej pełnomocnik zgłasza wniosek do organu emerytalnego na piśmie lub ustnie do protokołu sporządzonego w siedzibie organu emerytalnego, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Wniosek może być złożony również w komórce kadrowej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej właściwej ze względu na ostatnie miejsce pełnienia służby lub miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej. Kierownik tej jednostki przekazuje wniosek wraz z załączonymi dokumentami organowi emerytalnemu nie później niż w terminie 7 dni od dnia jego złożenia.

3. Wniosek o wznowienie postępowania w sprawie już rozstrzygniętej prawomocną decyzją zgłasza się wyłącznie na piśmie.

4. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) imiona, nazwisko, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, numery PESEL i NIP, adres zamieszkania i adres do korespondencji;
- 2) wskazanie świadczenia, o które ubiega się osoba zainteresowana;
- 3) podpis osoby zainteresowanej lub jej pełnomocnika.

5. Do wniosku załącza się — w zależności od rodzaju wskazanego świadczenia — dokumenty lub oświadczenia potwierdzające okoliczności uzasadniające prawo do tego świadczenia, a w szczególności:

- 1) świadectwo służby;
- 2) dokumenty stwierdzające zaliczenie okresów służby jako uprawniających do podwyższenia emerytury;
- 3) dokumenty stwierdzające okresy składkowe i nieskładkowe;
- 4) zaświadczenie stwierdzające wysokość uposażenia i innych należności dla celów emerytalnych;
- 5) w razie zaginięcia funkcjonariusza — decyzję personalną właściwego przełożonego, stwierdzającą wygaśnięcie stosunku służbowego;
- 6) w razie ubiegania się o rentę rodzinną po funkcjonariuszu, emerycie lub renciście — odpis skrócony aktu zgonu, informację o stanie rodzinnym funkcjonariusza, z podaniem imion, nazwisk, dat urodzenia oraz adresów zamieszkania współmałżonka i dzieci, jak również innych członków rodziny (wnuków, rodzeństwa, rodziców), którzy pozosta-

wali na utrzymaniu funkcjonariusza, emeryta lub rencisty;

- 7) orzeczenie komisji lekarskiej, a w przypadku funkcjonariusza, którego nie skierowano do komisji lekarskiej — protokół warunków i przebiegu służby;
- 8) dokumenty niezbędne do ustalenia dodatków do emerytury lub renty.

§ 8. Za datę zgłoszenia wniosku uważa się datę wpływu pisemnego wniosku do organu emerytalnego lub datę ustnego zgłoszenia wniosku do protokołu sporządzonego w siedzibie organu emerytalnego, a w przypadku określonym w § 7 ust. 2 — datę złożenia wniosku w komórce kadrowej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej.

§ 9. 1. Okresy służby w Służbie Więziennej zalicza się do wystugi emerytalnej na podstawie świadectwa służby funkcjonariusza.

2. Inne okresy służby zaliczane do wystugi emerytalnej ustala się na podstawie dokumentów wydanych przez właściwe organy.

3. Okresy służby wojskowej zalicza się do wystugi emerytalnej na podstawie odpisu przebiegu służby wojskowej, wynikającego z akt personalnych żołnierza lub innych dokumentów przedstawionych przez osobę zainteresowaną.

4. Okresy działalności kombatanckiej oraz okresy zaliczone do tej działalności dokumentuje się w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371 i Nr 181, poz. 1515 oraz z 2003 r. Nr 72, poz. 658).

5. Okresy zatrudnienia lub służby w zawodowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej i nauki w szkołach pożarniczych, w charakterze członka Korpusu Technicznego Pożarnictwa, a także funkcjonariusza pożarnictwa w terminie do dnia 31 stycznia 1992 r., zalicza się do wystugi emerytalnej na podstawie świadectwa pracy lub aktu mianowania.

6. Okresy składowe i nieskładowe oraz okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. dolicza się do wystugi emerytalnej, jeżeli zostały udowodnione w sposób określony w art. 117 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z późn. zm.¹⁾), z zastrzeżeniem ust. 7.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679, Nr 240, poz. 2054 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 56, poz. 498, Nr 135, poz. 1268, Nr 166, poz. 1609, Nr 203, poz. 1966, Nr 210, poz. 2037 i Nr 228, poz. 2255.

7. W razie braku informacji na indywidualnym koncie ubezpieczonego okresy opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe po dniu 31 grudnia 1998 r. dolicza się do wystugi emerytalnej na podstawie zaświadczenia wydanego przez płatnika składek, zawierającego informację o okresach opłacania i nieopłacania składek.

§ 10. Dokumenty stwierdzające okresy służby i inne okresy zaliczane do wystugi emerytalnej, o których mowa w § 9, oraz pisemne zeznania świadków, o których mowa w § 11, składa się w oryginale.

§ 11. 1. Zeznaniami świadków mogą być udowodnione okresy:

1) świadczenia pracy po 1956 r. na rzecz organizacji politycznych i związków zawodowych, nielegalnych w rozumieniu przepisów obowiązujących do dnia 4 czerwca 1989 r.;

2) niewykonywania pracy w okresie przed dniem 4 czerwca 1989 r. na skutek represji politycznych.

2. Świadek może złożyć zeznania w formie pisemnej lub ustnie do protokołu sporządzonego w siedzibie organu emerytalnego.

3. Zeznanie świadka zawiera w szczególności:

1) imię i nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania, nazwę i adres pracodawcy albo nazwę organu wypłacającego emeryturę lub rentę;

2) stwierdzenie o uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań;

3) oświadczenie, czy i jaki stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa łączy świadka z osobą zainteresowaną;

4) określenie celu złożenia zeznania;

5) dane dotyczące okoliczności objętych zeznaniem, a w szczególności: w jakim okresie i w którym obozie przebywał w niewoli (obozie dla internowanych, obozie pracy przymusowej), gdzie i w jakich okresach oraz w jakim charakterze był zatrudniony, czy zatrudnienie było wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy, ciągle, dorywczo lub sezonowo, ile dni trwało w tygodniu, ile miesięcy w roku;

6) oświadczenie, skąd świadkowi znane są okoliczności objęte zeznaniem, a jeżeli współpracował z osobą zainteresowaną, czy posiada dowody własnej pracy w tym okresie;

7) własnoręczny podpis świadka.

4. W razie nadeśnięcia pisemnych zeznań świadków, własnoręczność ich podpisów powinna być potwierdzona przez notariusza albo organ administracji rządowej lub samorządowej. Jeżeli świadkiem jest funkcjonariusz, własnoręczność jego podpisu może być potwierdzona przez kierownika jednostki lub osobę przez niego upoważnioną.

§ 12. Dokumenty stwierdzające okoliczności uzasadniające prawo do zaopatrzenia emerytalnego nie podlegają zwrotowi.

§ 13. 1. Na okoliczności niewymagające potwierdzenia dokumentami osoba zainteresowana składa oświadczenie pisemne; w szczególności dotyczy to:

- 1) pozostawania wdowy lub wdowca ubiegających się o rentę rodzinną we wspólności małżeńskiej w chwili śmierci małżonka;
- 2) pozostawania wdowy, wdowca lub rodziców na utrzymaniu zmarłego przed jego śmiercią;
- 3) pozostawania na utrzymaniu zmarłego wnuków, rodzeństwa i innych dzieci przyjętych na wychowanie i utrzymanie przed jego śmiercią, a w przypadku gdy dzieci były wychowywane i utrzymywane przez zmarłego, oświadczenie powinno stwierdzać okres wychowywania i utrzymywania dzieci oraz czy żyją rodzice dzieci (jedno z rodziców) i dlaczego nie mogą zapewnić im utrzymania; jeżeli zmarły przed śmiercią był ustanowiony opiekunem dzieci, zamiast oświadczenia jest wymagane przedstawienie odpowiedniego postanowienia sądu.

2. Każde oświadczenie osoby zainteresowanej zawiera stwierdzenie o uprzedzeniu jej o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań oraz podpis składającego oświadczenie złożony w obecności pracownika organu emerytalnego lub pracownika komórki kadrowej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej właściwej ze względu na ostatnie miejsce pełnienia służby lub miejsce zamieszkania osoby zainteresowanej.

§ 14. 1. Emerytów i rencistów do komisji lekarskiej kieruje organ emerytalny.

2. Jeżeli ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego jest uzależnione od inwalidztwa funkcjonariusza, kierownik jednostki kieruje go do komisji lekarskiej.

3. Jeżeli warunkiem ustalenia prawa do renty rodzinnej jest uznanie za osobę niezdolną do pracy członek rodziny zmarłego funkcjonariusza, emeryta lub rencisty, organ emerytalny na wniosek tego członka rodziny zwraca się do właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o skierowanie wskazanej we wniosku osoby na badanie przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w celu wydania orzeczenia o niezdolności do pracy i stopniu tej niezdolności lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, dołączając zaświadczenie o stanie zdrowia tej osoby.

Rozdział 3

Ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego

§ 15. 1. Organ emerytalny bada i ocenia całokształt sprawy o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wysokości świadczeń pieniężnych z tego tytułu na podstawie przedłożonych dokumentów, zeznań świadków oraz oświadczeń osoby zainteresowanej.

2. W razie rozbieżności między przedłożonymi dowodami albo w razie wątpliwości co do zgodności dowodów ze stanem faktycznym, ich wiarygodności lub autentyczności, organ emerytalny przeprowadza postępowanie wyjaśniające.

§ 16. 1. Organ emerytalny wydaje na piśmie decyzję w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wysokości świadczeń pieniężnych z tego tytułu nie później niż w terminie 60 dni od dnia zgłoszenia wniosku lub powstania obowiązku wszczęcia postępowania z urzędu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W razie przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, decyzję w sprawie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wysokości świadczeń pieniężnych z tego tytułu organ emerytalny wydaje nie później niż w terminie 30 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

3. Za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się datę upływu dodatkowego terminu wyznaczonego przez organ emerytalny do przedstawienia niezbędnych dowodów albo datę przedstawienia tych dowodów.

§ 17. Jeżeli osoba zainteresowana nie przedłożyła dowodów niezbędnych do ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego lub do ustalenia wysokości świadczeń pieniężnych z tego tytułu albo nie zgłosiła się w wyznaczonym terminie na badanie przez komisję lekarską lub na dodatkowe (specjalistyczne) badanie zarządzone przez tę komisję, organ emerytalny wzywa ją pismem, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, do przedłożenia tych dowodów w terminie 30 dni od daty doręczenia pisma lub do zgłoszenia się na badania w nowym terminie, pod rygorem wydania decyzji na podstawie posiadanych dowodów.

§ 18. 1. Jeżeli prawo do zaopatrzenia emerytalnego zostało ustalone, pomimo że organ emerytalny nie uzyskał od osoby zainteresowanej lub właściwych organów dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości świadczeń pieniężnych z tego tytułu, przyznaje się osobie uprawnionej świadczenie w kwocie zaliczkowej, w wysokości wynikającej z posiadanych dokumentów.

2. Decyzję ustalającą wysokość świadczenia, o którym mowa w ust. 1, organ emerytalny wydaje w terminie 30 dni od daty upływu terminu wyznaczonego do przedstawienia niezbędnych dowodów.

§ 19. 1. Decyzja w sprawie świadczenia z zaopatrzenia emerytalnego zawiera w szczególności: określenie organu emerytalnego, datę jej wydania i podstawę prawną, wskazanie osoby, której dotyczy, rodzaj świadczenia oraz jego wysokość i sposób wyliczenia, datę, od której przysługuje świadczenie, a także pouczenie o terminie i trybie odwołania, pouczenie, o jakich okolicznościach osoba zainteresowana jest obowiązana powiadomić organ emerytalny, oraz podpis i stanowisko służbowe osoby upoważnionej do wydania decyzji, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Decyzja w sprawie zmiany wysokości świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego w wyniku bieżącej waloryzacji nie musi zawierać pouczenia, o jakich okolicznościach osoba zainteresowana jest obowiązana powiadomić organ emerytalny.

3. Decyzja o odmowie ustalenia prawa do zaopatrzenia emerytalnego zawiera również faktyczne i prawne uzasadnienie odmowy. Uzasadnienie takie zawiera także decyzja przyznająca prawo do zaopatrzenia emerytalnego, jeżeli nie uznano prawa do niektórych świadczeń objętych wnioskiem lub uznano je tylko częściowo.

§ 20. 1. W razie wydania decyzji, w której nie ustalono prawa do zaopatrzenia emerytalnego, organ emerytalny poucza osobę zainteresowaną o możliwości ubiegania się o ustalenie prawa do świadczeń pieniężnych przewidzianych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, po uprawnieniu się wydanej decyzji, organ emerytalny zwraca osobie zainteresowanej, na jej wniosek, złożone dokumenty. W razie złożenia przez osobę zainteresowaną wniosku do innego organu, organ emerytalny przekazuje odpowiednie dokumenty temu organowi na jego wniosek lub na wniosek tej osoby.

§ 21. 1. Przy obliczaniu wystugi emerytalnej dodaje się poszczególne okresy o jednakowym wskaźniku procentowym, obejmujące lata, miesiące i dni. Okresy niepełnych miesięcy oblicza się w dniach. Sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 30 dni kalendarzowych. Sumę miesięcy zamienia się na lata, przyjmując 12 miesięcy za rok.

2. Jeżeli w zaświadczeniu stwierdzającym okresy zatrudnienia podane są dni robocze, a nie okresy zatrudnienia, sumę dni zamienia się na miesiące, przyjmując za miesiąc 22 dni robocze, a w odniesieniu do okresów zatrudnienia wykonywanego przed dniem 1 stycznia 1981 r. — 25 dni roboczych.

3. Jeżeli z dowodów wynika tylko miesiąc rozpoczęcia lub zakończenia zatrudnienia, za początek lub koniec tego okresu przyjmuje się piętnasty dzień miesiąca.

§ 22. Postępowanie w sprawie o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego umarza się, jeżeli osoba zainteresowana zmarła przed wydaniem decyzji, a brak jest informacji o osobach uprawnionych do udziału w postępowaniu prowadzonym w tej sprawie.

Rozdział 4

Wypłata świadczeń pieniężnych

§ 23. 1. Emerytury i renty wraz z dodatkami wypłaca się miesięcznie z góry w piątym dniu każdego miesiąca kalendarzowego, za który przysługują te świadczenia.

2. W przypadku gdy dzień wypłaty jest dniem wolnym od pracy, wypłaty dokonuje się w pierwszym dniu roboczym następującym po tym dniu.

3. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługujące osobom przebywającym na stałe za granicą wypłaca się kwartalnie z dołu w pierwszym dniu miesiąca przypadającego po upływie każdego kwartału, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej.

§ 24. 1. W przypadku renty rodzinnej, do której jest uprawniona więcej niż jedna osoba, części renty przysługujące:

1) osobie małoletniej,

2) osobie pełnoletniej, nad którą została ustanowiona opieka

— wypłaca cię opiekunom tych osób, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

2. Część renty rodzinnej, przysługującą osobie pełnoletniej innej niż wymieniona w ust. 1 pkt 2, wypłaca się tej osobie lub na jej wniosek innej osobie pełnoletniej uprawnionej do części tej renty rodzinnej albo osobie, która sprawowała opiekę nad wnioskodawcą przed osiągnięciem pełnoletności. Osobę pełnoletnią poucza się uprzednio o obowiązku zawiadomienia organu emerytalnego o zaistnieniu okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego albo ograniczenie wysokości świadczeń pieniężnych z tego tytułu, pod rygorem zwrotu nienależnych świadczeń.

3. W przypadku pobytu sieroty zupełnej w zakładzie specjalnym lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej rentę rodzinną wraz z dodatkiem dla sieroty zupełnej wypłaca się na rachunek w banku, wskazanym przez kierownika zakładu lub placówki albo opiekuna ustanowionego przez sąd.

4. W przypadku pobytu w zakładzie specjalnym lub w placówce opiekuńczo-wychowawczej więcej niż jednej sieroty zupełnej uprawnionych do jednej renty rodzinnej, każdej z nich wypłaca się przysługującą jej część renty oraz dodatek dla sieroty zupełnej na rachunek w banku, wskazanym przez kierownika zakładu lub placówki albo opiekuna ustanowionego przez sąd.

5. Renta rodzinna podlega podziałowi na równe części, z tym jednak, że dodatki wypłaca się w całości tylko osobom uprawnionym.

6. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio przy wypłacaniu świadczeń pieniężnych należnych członkom rodziny pozostałym po osobie, która zmarła po zgłoszeniu wniosku o te świadczenia, a przed ustaleniem prawa do nich.

§ 25. 1. Jeżeli dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty ustanowiono opiekuna albo kuratora, emeryturę lub rentę wypłaca się do rąk tego opiekuna lub kuratora.

2. Jeżeli z akt sprawy wynika konieczność ustanowienia dla osoby uprawnionej do emerytury lub renty

opiekuna albo kuratora, do czasu jego ustanowienia świadczenia te wypłaca się do rąk osoby pełniącej faktyczną opiekę, wskazanej przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

3. Podstawę wypłaty emerytury lub renty do rąk osoby pełniącej faktyczną opiekę może stanowić również kopia wniosku o ustanowienie opieki lub kurateli złożonego w sądzie opiekuńczym, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Organ emerytalny zobowiązuje osobę pełniącą faktyczną opiekę nad osobą uprawnioną do emerytury lub renty do przedstawienia, najpóźniej w ciągu 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia wypłaty emerytury lub renty do jej rąk, postanowienia sądu o ustanowieniu opieki lub kuratora. W razie nieprzedstawienia postanowienia sądu w wyznaczonym terminie, organ emerytalny zwraca się do właściwego organu, o którym mowa w ust. 2, w sprawie wystąpienia o ustanowienie opiekuna lub kuratora.

§ 26. 1. Wypłaty zasiłku pogrzebowego dokonuje organ emerytalny lub na jego zlecenie jednostka organizacyjna Służby Więziennej.

2. Wypłata zasiłku pogrzebowego z tytułu śmierci emeryta, rencisty lub członka jego rodziny następuje po przedstawieniu przez osobę zainteresowaną wniosku i dokumentów potwierdzających:

- 1) datę zgonu;
- 2) fakt pokrycia kosztów pogrzebu;
- 3) stopień pokrewieństwa z osobą zmarłą.

3. Osoba zainteresowana składa również oświadczenie, że nie pobrała zasiłku pogrzebowego z innego tytułu oraz że pokryła koszty pogrzebu w całości lub w części.

4. Organ emerytalny po otrzymaniu z jednostki organizacyjnej Służby Więziennej dowodu wypłaty oraz oryginałów dokumentów niezwłocznie dokonuje refundacji wypłaconego zasiłku.

Rozdział 5

Legitymacja emeryta/rencisty policyjnego

§ 27. Legitymacja jest dokumentem stwierdzającym posiadanie statusu emeryta lub rencisty policyjnego oraz potwierdzającym uprawnienia przysługujące z tego tytułu.

§ 28. Organ emerytalny wydaje i wymienia legitymacje oraz dokonuje w nich wpisów.

§ 29. Legitymację wydaje się wraz z decyzją o ustaleniu prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej.

§ 30. 1. W legitymacji wpisuje się stopień służbowy, imię i nazwisko emeryta lub rencisty, numer PESEL, grupę inwalidztwa, do której został zaliczony emeryt lub rencista, wpis o niezdolności do samodzielnej egzystencji, a także określa się datę ważności legitymacji.

2. Legitymację podpisuje organ emerytalny lub osoba przez niego upoważniona. Podpis opatrzony jest pieczęcią okrągłą z orłem.

3. Wzór legitymacji określa załącznik do rozporządzenia.

§ 31. Legitymacja podlega wymianie w przypadku:

- 1) zmiany nazwiska lub imienia emeryta lub rencisty;
- 2) utraty, uszkodzenia lub zniszczenia;
- 3) upływu okresu ważności;
- 4) zaliczenia rencisty do innej grupy inwalidztwa lub orzeczenia braku inwalidztwa;
- 5) orzeczenia niezdolności do samodzielnej egzystencji lub jego zmiany.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 32. Postępowania w sprawach o ustalenie prawa do zaopatrzenia emerytalnego i wypłaty świadczeń pieniężnych z tego tytułu, wszczęte na podstawie przepisów dotychczasowych, niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, prowadzi się nadal na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 33. 1. Legitymacje emeryta/rencisty policyjnego, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zachowują ważność do czasu ich wymiany, nie dłużej jednak niż przez okres dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Legitymacje, o których mowa w ust. 1, wymienia się z urzędu.

§ 34. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Sprawiedliwości: *G. Kurczuk*

²⁾ Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 138, poz. 740 oraz z 1999 r. Nr 75, poz. 848), na podstawie art. 21 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2048).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 2004 r. (poz. 241)

WZÓR LEGITYMACJI EMERYTA/RENCISTY POLICYJNEGO

Legitymacja o wymiarach 55 mm na 85 mm, o krawędziach zaokrąglonych, pokryta gilosem koloru niebieskiego, dwustronnie foliowana (pozioma).

str. 1

- Czarne napisy wykonane różną czcionką:
- w górnej części „RZECZPOSPOLITA POLSKA”,
 - poniżej czarny orzeł,
 - w dolnej części „MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
BIURO EMERYTALNE SŁUŻBY WIĘZIENNEJ”,
 - poniżej „LEGITYMACJA EMERYTA/RENCISTY POLICYJNEGO”.

str. 2

- Czarne napisy wykonane różną czcionką:
- w górnej części miejsce na dokonanie wpisu stopnia służbowego „w st. spocz.”,
 - poniżej imię i nazwisko,
 - poniżej „nr PESEL” oraz miejsce na dokonanie wpisu,
 - poniżej „emeryt/rencista zwolniony ze służby w SŁUŻBIE WIĘZIENNEJ”,
 - poniżej „zaliczony do ... grupy inwalidzkiej”,
 - poniżej miejsce na dokonanie wpisu o niezdolności do samodzielnej egzystencji,
 - w dolnej części z lewej strony „nr legitymacji”, „seria”, „ważna do” oraz miejsce na dokonanie wpisu,
 - poniżej „wraz z dokumentem tożsamości”, obok miejsce na podpis wystawcy i pieczęć.

str. 1



str. 2

